

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: E. N.**, bytem „X“, zastoupené JUDr. Zdeňkem Blažkem, advokátem, se sídlem v Praze, Vodičkova 41, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2012, č.j. 3176/SZ/2011-11,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalobkyni se **vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000,- Kč. Částka 3 000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou zdejšímu soudu domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2012, č.j. 3176/SZ/2011-11, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzen napadený lékařský posudek Krajské zdravotní, a.s. – Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, o.z., ze dne 31.10.2011, NEMPO/2011/309, kterým nebylo žalobkyni uznáno zjištěné onemocnění jako nemoc z povolání.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen

„rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

Jednou z podmínek přezkoumání úkonu správního orgánu ve správním soudnictví je tedy mimo jiné i skutečnost, zda se jedná o rozhodnutí, tedy takový právní úkon, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. V posuzovaném případě však soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného, jehož přezkumu se žalobkyně domáhá, takovým rozhodnutím není, a proto spadá pod kompetenční výluky ust. § 70 písm. a) s.ř.s.

Žalovaný napadeným rozhodnutím přezkoumal shora uvedený lékařský posudek vydaný podle § 77 odst. 1 z.č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu (dále jen „zákon o péči“), který stanoví, že zdravotnická zařízení vydávají prostřednictvím lékařů nebo klinických psychologů při výkonu zdravotní péče, a to na základě posouzení zdravotního stavu pacienta, lékařské posudky. Zdravotnické zařízení předá lékařský posudek pacientovi prokazatelným způsobem. Pokud je vydán zdravotnickým zařízením lékařský posudek pro stejný účel jako předcházející lékařský posudek, pozbývá tento lékařský posudek dnem platnosti nového posudku svou platnost.

Pravomoc žalovaného k přezkumu tohoto lékařského posudku byla stanovena ustanovením § 77 odst. 5 zákona o péči, který stanoví, že pokud vedoucí zdravotnického zařízení nebo lékař nebo klinický psycholog uvedený v odstavci 2 větě poslední (§ 77 zákona o péči – pozn. soudu) návrhu na přezkoumání lékařského posudku nevyhoví, postoupí návrh jako odvolání do 30 dnů od jeho doručení, správnímu úřadu, který vydal rozhodnutí o registraci tohoto zdravotnického zařízení nebo je zřizovatelem tohoto zdravotnického zařízení.

Podle § 77a odst. 1 zákona o péči správní úřad, kterému bylo podle § 77 odst. 5 postoupeno odvolání proti lékařskému posudku, a) odvolání zamítne a napadený lékařský posudek potvrdí, nebo b) napadený lékařský posudek zruší a vrátí věc zdravotnickému zařízení, které tento posudek vydalo, k vydání nového lékařského posudku na základě nového, popřípadě doplňujícího posouzení zdravotního stavu pacienta.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, lékař při vypracování lékařského posudku v žádném případě nevystupuje jako osoba, které bylo zákonem svěřeno rozhodování o právech a povinnostech v oblasti veřejné správy. Lékařský posudek tedy nikterak neingeruje do práv či svobod pacienta. Úkon krajského úřadu, kterým byl přezkoumán podle § 77a zákona o péči posudek lékaře není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Takový úkon je podle § 70 písm. a) s.ř.s. vyloučen ze soudního přezkumu (srov. rozsudek NSS ze dne 20.9.2007, č.j. 4 Ads 81/2005-125, www.nssoud.cz). Tento právní názor byl následně potvrzen i Ústavním soudem. Podle Ústavního soudu je posudek o zdravotním stavu souhrnem medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěje posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod. Tato činnost nemá nic společného s výkladem obecné právní normy a její následnou aplikací na zjištěný faktický stav (viz nálezy ÚS ze dne 23.9.2008, Pl. ÚS 11/08, www.nssoud.cz).

Krajský soud proto uzavírá, že správní orgány sice o přezkumu lékařského posudku rozhodují ve správním řízení, a to formou rozhodnutí, avšak toto rozhodnutí po obsahové

stránce nesplňuje požadavky § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť se jím se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti. Proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty druhé z. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000,- Kč žalobkyni, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 2. dubna 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová